

Reform paa det foreliggende Grundlag, er det end mere ønskeligt at fordybe sig i det. Hvad det i Virkeligheden kommer an paa ved denne Forhandling, er, om man vil eller ikke vil forhandle om det foreliggende Lovforslag, om man vil gaa ind paa en Forhandling med Regjeringen om en Revision af Toldtarifsen for de Positioners Vedkommende, der nærmest have Betydning for den umiddelbare Konsum, paa det af Regjeringen foreslaaede Grundlag, og om at det, der tabes i Statsindtægt ved Afslag paa de almindelige Fornødenhedsgjenstande, atter indvindes ved Forhøjelse i Afgiften paa de Gjenstande, som man med et almindeligt Navn pleier at betegne som Luxusvarer eller i alt Fald Varer, som forbruges af den mere velhavende Del af Befolkningen. Det er det, Spørgsmaalet dreier sig om. — Jeg skal altsaa ikke komme ind paa alle disse Enkeltheder, heller ikke paa det stakkels Østespørgsmaal, som synes at have vakt et stærkt Høre, nemlig min Yttring om Østebefatningen, at den var en god gammel Stat; en Yttring, som jo nærmest var fremkaldt ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Maribo Amt (Frederiksen), som troede at kunne angive, at det var en meget ny Befatning, og at den kun stammede fra 1863. Det var i Modsetning til dette fremhævede Nye ved Befatningen, at jeg fremhævede, at den var gammel.

Jeg tror ikke, at nogen af de ærede Talere med saa stor Bestemthed og Klarhed som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) har fremhævet, hvad der hidtil har været dette Things Forlangende, naar der har været Tale om en Revision af Toldloven. Det ærede Medlem angav nemlig, at der var tre Forsmaal, man vilde opnaa. Man vilde en Nedsættelse paa Fornødenhedsgjenstande, man vilde en Regulering af Beskyltelsen, — jeg ser, at det ærede Medlem nikkede, jeg tror altsaa, at jeg har gjengivet hans Udtalelser rigtig, — endelig vilde man for det Tredie en Erstatning for Nedgangen i Statskassens Indtægt, for saa vidt som den behøvedes, i ny Skatter, i andre Skatter. Jeg har altsaa rigtig opfattet det ærede Medlems Udtalelse, og jeg erkjender ogsaa for mit Vedkommende, at det er et Udtryk for Folkethings-Fler-tallets hidtidige Standpunkt. Men naar det ærede Medlem derefter udtalte, at da den nuværende Finansminister ikke var enig med ham eller Thinget paa noget af disse Punkter, saa kunde der ikke være Tale om at komme nogen Begne med Forhandlingen af Toldspørgsmaalet mellem Thinget og Ministeren, saa forekommer det mig at være meget urigtig opfattet af den ærede Taler. Hvad hans første Dovedforordning angaar: Nedsættelse paa Toldafgifterne af Fornødenhedsgjenstande, forekommer det mig, at det foreliggende Lovforslag nok som vidner om min Villighed til at følge med ad den Vej. Hvad det andet Punkt angaar: Reguleringen af Beskyltelsen, da maa det ærede

Medlem have overhørt, at jeg udtryffeligt igaa angav, at det ogsaa staa for mig som et Gebet, hvorpaa en Revision vil være nyttig, og at jeg ikke vilde sige det meget betydelige Arbejde, der, som jeg tror, er forbundet med at fremkomme med et efter min Mening brugbart Forslag til Revision paa dette Gebet, men at jeg anser det for unyttigt at udføre dette Arbejde, at fremkomme med dette langt vanskelige Forslag, naar Thinget overhovedet ikke vil gaa ind paa en Revision af Toldloven stykkevis og med den Begrænsning, som for mig er en nødvendig Betingelse for at følge med. Jeg tror altsaa, at hvad det første og det andet Punkt angaar, kan det ikke med Sæie siges, at jeg ikke er villig til at forhandle med Thinget, villigt til at gaa Thinget i Møde for at naae til en Revision. Men ganske vist kan jeg ikke lige over for den tredie Forordning gjøre det Samme; thi der har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at der har jeg ikke hidtil yttret nogen Villighed til at gaa Thinget i Møde, og mit Standpunkt er i dette Øieblik ganske det samme, som det har været tidligere. Der fremkom fra en anden æret Taler den Bemærkning, — jeg tror, det var fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) —, at jeg ikke alene var i saa stor Uoverensstemmelse med dette Thing i disse Spørgsmaal, men at jeg ogsaa var i Uoverensstemmelse med Landstinget. Jeg kan til en vis Grad give det ærede Medlem Ret, men Uoverensstemmelsen, som jeg ogsaa frygter for, at der kunde være tilstede mellem Landstinget og mig, gaar rigtignok i modsat Retning af den, det ærede Medlem omtalte. Jeg har netop af Hensyn til, hvad jeg tænkte om Landstingets Opfattelse af disse Spørgsmaal, været stor Betænkelighed ved at komme frem med det foreliggende Lovforslag, men da jeg som bekendt ikke mindre ønsker Uoverensstemmelse og Tilslutning med dette Thing end med det andet, har jeg dog dristet mig til at bringe det frem for Rigsdagen.

Hvad Spørgsmaalet om Erstatning af Toldintraderne med direkte Skatter angaar, saa maa jeg dog sæie til, at mig bekendt har Landstinget aldrig givet Anledning til den Misforstaaelse, at det under nogen Omstændighed vilde gaa den Vej. Landstinget har været villigt til under det dobbelte Tryk af eller under det dobbelte skyldige Hensyn saavel til en Regjering som til den anden Afdeling af Rigsdagen, til Folkethinget, at gaa ind paa at renoncere paa nogen Statsindtægt gennem Tolden, men jeg tror ikke, at det skal kunne paavises; at Landstinget nogensinde har givet Grund til at formode, at det vilde være villigt til at erstatte Toldindtægterne med direkte Skatter. Dersom det ærede Medlem, der sidder nær mig, og som gjorde den Bemærkning: Det forlange vi heller ikke, har Ret . . . (G. Petersen: Det var ikke mig) jeg nævnte Sagen, jeg sagde kun, at det var et